

Rozvod

Hana Hegerová

Mráz držím v dlaních, svět zůstal stát.
V hodinách ranních nemohu spát.
Jediné slůvko rozdělilo nás.

Říkala jsem ti "mluvko"
a pojednou je tu zticha hráz.

To ty jsi se rozhod jako muž
a pravý chlap a řekl jsi:
"Rozvod, nechci jít dál podle starých map."

Už ani nevím, kdy to bylo.
Přišlo to jako malá smrt.
Nejspíš byla zima, venku lilo
a jestli v nás z naší lásky zbylo aspoň čtvrt,
tak teď nezbylo už vůbec nic
jak po světle letních létavic.
Jen to jediné slůvko.
Rozvod.

E7 **Ami** **Emi**
Co bude dál? Spát budeš sám.
 Dmi **Ami**
Čas dal, čas vzal. Prázdný je krám.
 Dmi **Ami**
On vyprodal náš prvníbál,
 Bmi7-5 **E7**
rok kdesi stál a čekával.
 Ami **Emi**
Tvé doty ky lehké jak sníh,
 Dmi **Ami**
smích putyky, co zná náš první hřích.
 Dmi **Ami**
Náš pokojík v tom poschodí,
 Bmi7-5 **F**
kam pikolík už nechodí.
 Dmi **Emi** **Ami**
Co bude dál, co bude dál, co bude dál?
Rozvod.

Soud soudí zločiny.
Proč máme k němu jít?
Tam vzdát se rodiny a zachovat klid?
Kdo zná nás víc než já a ty,
tvůj rub i líc, mé trampoty?
Čí bude stůl, čí bude skříň?
Chtěl jsi vždy půl, já, já jsem chtěla míň.
A teď nechci nic.
Chci vědět jen, jak dětem říct ten divný sen.
Co bude dál, co bude dál, co bude dál?

Mlčky jsi stál i ty ses bál říct: "Rozvod."